

АНАТОМІЯ СЕМІНАРУ

У цій лекції ми хочемо обговорити з вами, коучі, як і що ви повинні робити, проводячи семінар у малій групі НЖЦ, а також причини, чому ви маєте це робити. Без цієї лекції ви просто не зможете стати хорошим коучем. Тому вам потрібно повторювати цю лекцію досить часто.

Зміст

Короткий зміст цієї лекції, щоб ви мали уявлення, про що буде мова.

- I. Цілі
- II. Вступ
- III. Мета семінару
- IV. Структура семінару
- V. Загальна динаміка семінару

I. ЦІЛІ

Які цілі цієї лекції? Чого ми сподіваємося досягти?

- A. Допомогти лідеру групи зрозуміти, ЧОМУ ми робимо ТЕ, ЩО ми робимо на семінарі.**
- B. Зрозуміти взаємозв'язок між метою семінару і його частинами та застосованими техніками**
- B. Ознайомити вас, коучу, з деякими практичними порадами у проведенні семінару.**

Ми називаємо ваші заняття дискусійними семінарами, тому що, коли ми говоримо про урок, більшість студентів уявляють собі, як вони сидять і слухають, поки ви читаєте лекцію. Це означає, що ви повинні бути викладачем з вищою освітою. Це також означає, що акцент робиться на теоретичних знаннях. Малі навчальні групи так не працюють. **Спочатку** студенти вивчають матеріал вдома. Уроки і є вчителями. Потім, **після** вивчення матеріалу, вони приходять на семінар і говорять про вивчене. Ми допомагаємо їм висловлювати свої духовні ідеї. Для цього групі потрібен лідер, коуч. Тому в групах нам не потрібен лектор, нам потрібен лідер/коуч, помічник, людина, яка уже проходила ці уроки, людина, яка проводить дискусію. Завдяки цим дискусіям відбувається розвиток характеру. Теоретичне навчання відбувається вдома; розвиток характеру відбувається, коли люди спілкуються і виправляють одне одного та навчаються одне від одного. Відповідальність коуча полягає в тому, щоб кожен студент досяг успіху у виконанні практичних завдань.

II. ВСТУП

A. Анкета

- 1) Які, на вашу думку, характеристики хорошого семінару?
- 2) Якою, на вашу думку, є (або повинна бути) ціль семінару?

- 3) Які, на вашу думку, є переваги/обмеження методу навчання у малих групах/на семінарах порівняно з навчанням у великих групах?

(Зараз зупиніть відео і припиніть читання. Спочатку дайте відповіді на ці запитання і покажіть їх своєму коучу. Потім продовжуйте відео та читання)

Зараз я хочу трохи поговорити про переваги та недоліки малих груп. Почнемо з переваг.

Б. Переваги малої групи

1. Вона сприяє участі усіх членів групи.

Тому це більш ефективний спосіб навчання. У малій групі люди не лише слухають, вони беруть участь. Ісус так робив зі Своїми учнями, і це найкращий метод.

2. Вона розвиває сприятливий клімат для всіх новозавітних заповідей «один одного».

Гарне біблійне дослідження для вашого тихого часу: знайти усі вірші «один одного» у Новому Завіті. Любіть один одного. Допомогайте один одному. Моліться один за одного. Всі ці вірші. Це можна практикувати лише в невеликій групі, де є вісімнадцять людей. Не у великій аудиторії з сотнею людей.

3. Вона відповідає на потребу у щирому спілкуванні.

Багато людей ходять до церкви і просто сидять на лавці в неділю вранці. Вони не спілкуються ні з ким ні перед собою, ні з тими, хто сидить позаду. Вони співають. Вони слухають проповідь. Але немає спільності, немає особистого піклування один про одного. У малій групі цілком природно запитати: «Як ваша дівчинка? Ваша дружина все ще хворіє?». Це особисті речі.

4. Вона допомагає задовольнити потребу у відчутті власної значущості.

Можливо, ви були у групі з тисячі людей. Як ви почувалися? Як картоплина у повному мішку? Ви почувалися лише одним із багатьох. У малій групі члени є частиною чогось. Якщо когось немає, то вони запитують: «Чому сьогодні немає Миколи?» У кожного є можливість зробити якийсь свій внесок.

5. Вона допомагає розвивати лідерські здібності.

У малій групі легко брати участь. Ви вчитеся вголос молитися, читати Біблію, розмовляти на духовні теми та допомагати лідеру. Невдовзі учасники групи виявляють свої дари, про які навіть не знали. Усе це відбувається у малій групі, а не у великій.

В. Обмеження малої групи.

Також є деякі обмеження. Було б непогано, якби їх не було, але кілька все ж є.

1. У малій групі обмежена кількість людей.

Вісім-десять – цілком нормально. У групі має бути не менше трьох людей і не більше дванадцяти.

2. Вона вимагає хорошої підготовки всіх членів групи.

Група збирається, ви ставите запитання і: «Ну, я не вивчив». Ви запитуєте когось іншого. «Ой, вибачте. Я був надто зайнятий». Ви запитуєте ще когось. «Вибачте. Я хворів». Якщо студенти не готуються, то ви мало що можете зробити у своїй малій групі. Тож ви маєте донести це своїм студентам. У студентів немає вибору готуватися вдома чи ні. Готуватися вдома – це їхній **обов'язок**, щоб вони могли прийти на заняття і допомогти зростати іншим студентам. Якщо студент іноді не робить завдання вдома, ви можете відвести його вбік і пояснити: «Ви хороший брат, і у вас є багато гарних ідей. Група так очікувала вашої допомоги, і тепер люди розчаровані. Ви можете зробити вагомий внесок». Мотивуйте його.

3. Для керівництва потрібні спеціальні навички.

Саме тому ми хотіли б, щоб ви попрактикувалися перед початком. «Запитання для нових груп», «Як проводити дискусію у малій групі», «Біблійний принцип керівництва» – це лише деякі з лекцій, які допоможуть вам розвивати лідерські навички.

4. Багато людей не готові з легкістю брати участь у роботі групи.

Хтось дуже сором'язливий. Хтось не звик чути свій голос на публіці.

- а. Тому вам потрібно навчитися ставити доцільні запитання відповідним людям. Якщо студент має труднощі, то ви ставите йому прості запитання. Пізніше на уроці ви ставите складніше запитання сильнішому студенту. Не можна ставити запитання, які можуть збентежити людину, такі, що їй доведеться сказати: «Я не знаю цього».
- б. До початку заняття попросіть студента показати своє домашнє завдання. Так ви побачите, що він знає, і зможете поставити йому відповідні запитання. Тоді ви зможете сказати: «Дякую, це була гарна відповідь». І зможете перед усією групою сказати: «Наш брат справді гарно попрацював над цим розділом уроку вдома». Тепер він почувається важливим. Він відчуває, що це честь для нього і що він є частиною групи. Це мотивуватиме його вчити більше і бажати справді стати частиною групи.

5. Для малих груп потрібно багато лідерів, щоб досягнути всіх людей у церкві.

З цієї причини вашою невідкладною метою має бути підготовка інших лідерів груп у вашій церкві або у вашій області. Потім через цих нових лідерів груп будуть навчатися інші малі групи у вашій церкві або в їхніх церквах.

III. МЕТА СЕМІНАРУ

Зараз ми говоримо про дійсно важкі уроки – можливо, ви вибрали спільне вивчення книги або курси, «Огляд Нового Завіту», «Як вивчати Біблію» тощо. Протягом часу, коли ви зустрічаєтеся зі своєю групою (на семінарі) раз на два тижні, має відбутися п'ять речей. Це 5 цілей семінару:

А. Підзвітність

«Дух бадьорий, а тіло немічне». Так говорить Біблія. Це часто трапляється з заочними курсами. Спочатку вам дуже цікаво. Перший тиждень – це чиста радість. Другий тиждень вам дуже цікаво. Третій тиждень – це досить складно. Потім, на жаль, відбувається похорон, тому ви не можете працювати над своїм уроком. Потім через тиждень відбувається весілля. І ви все ще не можете опрацювати урок. Через тиждень народжується дитина, і ви кажете: «Ой, я вже пропустив три тижні. Я можу просто кинути навчання». Багато заочних курсів проходять саме так.

У вашій ситуації студент учився вдома, і він приходить раз на два тижні разом з іншими студентами, щоб відповісти на ваші запитання: «Як все пройшло? Чого ти навчився? Наскільки ти був успішним?» Ваша робота полягає в тому, щоб тримати студентів підзвітними.

- 1. Регулярні зустрічі допомагають виробити відчуття підзвітності перед лідером, перед групою та перед іншими студентами.**
- 2. Підзвітність також розвивається завдяки веденню записів.**

На кожній зустрічі ви записуєте, хто присутній і кого немає. Складаєте точний список. Чи виконали студенти домашнє завдання? А може, вони не виконали домашнього завдання? Якщо виконано сімдесят п'ять відсотків домашнього завдання, то воно вважається виконаним? Я думаю, що ні. Має бути трохи краще за це.

- 3. Ще один спосіб дотримання підзвітності – це особисті дискусії.**

Всі жваво обговорюють цікаву і хорошу тему, а один чоловік сидить і думає: «От якби ж я вивчив урок цього тижня». Йому неприємно, що він не вивчив, тому що він бачить, як зростають і розвиваються інші студенти. Вони успішні.

Б. Мотивація та заохочення

Час разом повинен допомогти мотивувати студентів у навчанні. Чотири способи, як це зробити:

- 1. Відчуття прогресу в навчанні.**

Студенти бачать: «Так, ми закінчили ще один урок. Я був успішним. Керівник радий. Я був на одній хвилині з усією групою». Потім студент повертається додому, а його дружина запитує: «Як все пройшло?» – «О, добре! Я добре підготувався до уроку вдома». Отже, це забезпечує прогрес. Люди також бачать: «О, ще лише чотири уроки, і ми закінчимо курс».

2. Люди мотивуються через нові ідеї, особливо в проблемних сферах.

Можливо, у студента була певна проблема з розумінням або застосуванням матеріалу. Ось він приходить на семінар. Ви ставите йому запитання, і він каже: «Я це вчив, але все одно не розумію». Гаразд. Ніяких проблем. «Іване, розкажи нам, що ти дізнався?» І цей студент, слухаючи відповіді інших студентів, починає краще розуміти. Він може подумати: «Як я не бачив цього раніше? Звичайно! Це ж так очевидно! Тепер я розумію!» І, підбадьорений, повертається додому. Це ваша робота як коуча. Саме тому ми не називаємо вас «інструктором».

3. Дайте їм їжу для душі.

Одна справа – спокійно сидіти вдома, шукати щось у Біблії та заповнювати пропуски у зошиті. Інша справа, коли студент висловлює свої ідеї і каже: «Нііі, брати. Вибачте, але я не можу з цим погодитися». І коли його запитують, чому ні, він може висловити свою думку й аргументувати її. Завдяки такому обговоренню студент справді духовно живиться.

4. Молитви і турбота групи.

Бувши у малій групі, люди запитують одне одного. Запровадьте звичку хоча б раз на місяць молитися за особисті потреби кожного студента.

Приклад: В одній малій групі, яку я відвідував, у людини виникла проблема – зникло багато грошей. Студент думав, що в усьому винен хтось інший. Однак група вважала, що це його проблема. А втім, кожен із них дістав чималу суму грошей і щедро віддав їх братові, щоб просто допомогти йому. Я тихо прославив Бога у своєму серці, тому що вони на практиці виконали новозавітну заповідь «одне одному».

В. Оцінка

Час на семінарі даний студенту для того, щоб він оцінив власне розуміння матеріалу. Біблія говорить, що у нас має бути підстава для надії, яка пробуває всередині нас. Тож теоретичні знання важливі. Без розуміння матеріалу студент не може зростати духовно. Це часто досягається завдяки:

1. Іспитам

Це найпростіший і найзрозуміліший тип вимірювання, хоча й не найкращий.

2. Дискусії

Дискусія – це набагато кращий метод. Через дискусію ви, як коуч, бачите, хто знає матеріал, а хто ні. Після заняття, коли студенти збираються додому, скажіть: «Віталію, це було фантастично! Хай Бог благословить вас». Потім підходите до Петра: «Петре, що сьогодні сталося?» – «Не знаю. Я не міг цього зрозуміти». – «Зазвичай ти так не поводишся». Розмова з ним дає йому можливість поділитися будь-якою проблемою або тягарем від щирого серця.

Г. Роз'яснення або доповнення

1. Роз'яснити матеріал підручника чи посібника за допомогою запитань.

Незабаром ви побачите, що майже в усіх уроках є певні розділи або питання, щодо яких у студентів виникають труднощі. Іноді студентам важко зрозуміти матеріал підручника. Тому вам потрібно виділити додатковий час для запитань та пояснень. Ставити запитання про матеріал – це хороший спосіб, щоб вони поглиблювали розуміння того, що вони вивчали вдома.

2. Не погоджуватися з тим, що викладено у підручнику чи посібнику.

Ніхто не досконалий. Ніхто не дотягує до Божої слави. Тож немає досконалого автора і немає досконалого підручника. Тому людям дозволяється не погоджуватися. У деяких наших книгах ви знайдете речі, з якими ви не згодні. Є речі, з якими я не згоден. Студенти повинні знати, що у них

є свобода не погоджуватися, а ви, як коуч, повинні розуміти, що вони можуть сперечатися з книгою.

3. *Доповнювати матеріал підручника у важливих сферах або сферах, де відчувається потреба.*

Книга написана, щоб загалом допомогти більшості вірян. Але минає час, змінюються обставини. Країни різні. Економіка різна. У наших церквах відбуваються різні речі, яких не було десять років тому. Іноді вам потрібно щось додати або попросити когось із студентів поділитися власним досвідом, про який не йдеться в книжці.

Роз'яснення і доповнення – це частина вашої роботи як коуча. Для того, щоб робити це належним чином, вам потрібно самим пройти ці уроки й отримати гарну оцінку. Не дозволяйте некваліфікованим коучам проводити заняття. Їм краще взагалі не вести групу, ніж вести її погано. На зустрічі ради керівників одне з основних питань, які потрібно обговорити, – це те, що ми повинні працювати якісно.

Д. Практичне застосування.

На кожній зустрічі ви маєте застосовувати урок до їхнього життя, до життя у їхньому районі міста чи в селі. Не застосовуйте його до когось у Молдові. Вони не в Молдові. Ваше завдання – практичне застосування уроку в районі міста чи в селі, де студенти живуть.

1. *Застосування у служінні чи в життєвій ситуації.*

Покажіть їм, як вони можуть практично застосовувати цей урок у їхньому служінні. Мотивуйте студентів відразу практикувати урок з друзинами і дітьми. У своїй сім'ї, потім у церкві.

2. *Застосовуйте матеріал у розвитку характеру.*

Запитайте себе: «Як це допоможе комусь зростати?» або «Як це допоможе комусь стати зрілішим?»

IV. СТРУКТУРА СЕМІНАРУ

Іншими словами – з чого складається семінар?

А. Цілі семінару

1. *Структура семінару залежатиме від ваших цілей.*

У вас повинні бути свої конкретні цілі: чого ви хочете досягти на цьому занятті?

2. *Визначте конкретні цілі для кожного семінару.*

У посібниках подаються конкретні цілі для кожного семінару. Ці посібники написані для проведення семінарів кожні два тижні. Їх можна робити на щотижневі семінари, якщо це більше підходить для вашої групи. Ви можете вважати за необхідне мати додаткові цілі для вашої групи. Запишіть їх. А якщо ви зустрічаєтеся щотижня, вам потрібно буде розділити цілі і записати, що саме ви маєте на меті на кожен тиждень, щоб усі цілі були розглянуті впродовж двох тижнів.

3. *Що ви робите на семінарі, щоб досягти цих цілей?*

Що ви робите на семінарі, щоб досягти цілей семінару чи цілей, які ми щойно обговорили? Що ви робите для того, щоб досягти цих п'яти цілей щотижня? Чи виділяєте ви час після кожного семінару для того, щоб оцінити, чи досягли ви усіх п'яти цілей з усіма студентами?

4. *Кожний семінар має свій особливий акцент*

- a. На деяких семінарах, можливо, потрібно буде зробити акцент на отриманні більш докладної інформації. Тому більше уваги приділяється теоретичним знанням.
- б. На іншому семінарі буде акцент на навичках. Наприклад, такі навички, як уміння використовувати брошуру «Чотири духовні закони». Курс «Як вивчати Біблію» – це, безумовно, курс, спрямований на розвиток навичок.

- в. Деякі семінари будуть зосереджені головним чином на застосуванні через обговорення.

Б. Загальні частини семінару / Діяльність

Зараз ми з вами розглянемо план занять для кожного семінару, тобто порядок, за яким ви працюватимете на кожному семінарі. На кожному семінарі ви розглядатимете сім пунктів.

1. Молитва і прославлення

Ви починаєте з молитви. Окрім молитви про семінар, має бути час прославлення Бога і молитви за особисті потреби і справи служіння. Це справді допомагає групі об'єднатися як сім'ї. Є різні способи, як це можна зробити. Іноді ви можете молитися як сім'я, тримаючись за руки. Іншого разу ви можете попросити двох-трьох людей помолитися молитвою прославлення або помолитися разом за якісь питання. Ви можете використати метод молитовної бесіди з курсу «Основи християнського життя». Дуже важливо залучати людей до участі в житті один одного.

2. Спілкування

Воно відрізняється в різних групах. Але якщо група зустрічається у когось вдома, було б приємно разом попиту чаю. Можливо, було б добре заспівати пісню. Спів допомагає створити гарний настрій на зустрічі, особливо якщо деякі чоловіки приїхали здалеку. Або якщо чоловіки прийшли одразу з роботи, не вечерявши, то кілька бутербродів було б дуже доречно.

Знайдіть час для спілкування. Саме про це ми говоримо. Якщо ви просто скажете: «Проходьте. Ну ж бо! Сідайте. Сідайте. Добре, розгорнімо підручники. Швиденько, Георгію, помоліться будь ласка. Чудово. Гарзд. Розглянемо перше запитання...» – усіх трясиме від нервів. Потрібно виділяти час для спілкування.

Будьте обережні, не допускайте кулінарного змагання і не перетворюйте час спілкування на велике застілля. Така слабкість характерна деяким жінкам. «Мій торт смачний? Як ти гадаєш... а що зробила та інша жінка?» Деякі жінки мають тенденцію зробити щось більше і краще, ніж хтось інший. Тому обов'язково не допускайте суперництва – воно створює зайвий стрес і стає надто витратним. Наступного року ніхто не захоче, щоб група збиралася у них вдома, бо це може довести господарів до банкрутства через витрати на їжу.

3. Управління

Без управління у вас буде просто дискусія за чашкою кави, а не програма підготовки лідерів. Кожен студент має записати, коли відбудеться наступна зустріч, щоб уникнути помилок. Як уникнути помилок? Записуючи все.

а. Інформація про наступну зустріч

Запишіть день і число місяця. П'ятниця, п'ятнадцяте квітня. І переконайтеся, що студенти це записали. Якщо студенти не запишуть, ваша дружина збожеволіє, тому що вони будуть дзвонити їй весь тиждень: «Коли буде урок? Коли? Я забув!»

б. Відвідуваність

Щотижня прямо на занятті записуйте, хто присутній і кого немає. Якщо студент не приходить, ви не можете його навчати. В кінці місяця він прийде і скаже: «Я зробив усі уроки». Ви скажете: «Дякую. Це чудово». Але в кінці курсу він отримає низькі бали, тому що він пропустив забагато занять. Одне з того, що Ісус найбільше хотів, – це щоб учні були **з** Ним. Тому вам потрібно вести облік відвідування занять.

в. Відомість курсу

Ви повинні вести відомість курсу. Про кожного студента ви маєте записувати, чи вивчив він усі уроки. Записи особливо допомагають підкреслити, що це більше, ніж неформальне вивчення Біблії.

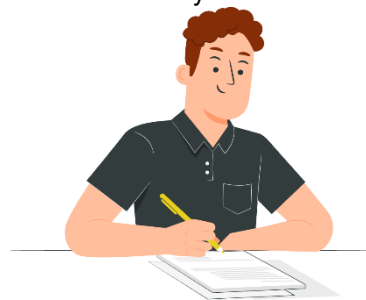
г. Завдання

Ви також маєте перевіряти їхні домашні завдання. Записи особливо допомагають забезпечити підзвітність, ще раз підкреслюючи той факт, що це програма семінарії, програма біблійного коледжу. Це не просто зустрічі, де говорять щось про Біблію.

4. Іспити

- а. Іспити використовуються, щоб допомогти оцінити прогрес, забезпечити підзвітність і навчати на основі цього.

Тепер наше уявлення про іспити цілковито відрізняється від того, до чого ви звикли у звичайній університетській системі. Завдяки іспиту ви побачите речі, які студенти не зрозуміли. Ви зможете пояснити й обговорити цей розділ у майбутньому.

б. Не потрібно, щоб студенти потіли над іспитами.

Я знаю студентів, які пропускають семінари, тому що бояться складати іспити. Це абсолютно неправильно. Це прямо протилежно тому, чого ми хочемо. Іспити не дуже добре вимірюють розуміння. Вони в основному вимірюють згадування зрозумілої інформації. Іспити можуть змістити наш фокус з розвитку характеру на суто теоретичні знання. Тому не треба лякати студентів. Не дозволяйте іспитам затьмарити усі інші аспекти вашого заняття.

в. Основними причинами неправильних відповідей є:

Невдале або погано сформульоване запитання.

Або студент не знав відповіді. Я запитував деяких студентів, чому вони не знали відповіді, і вони сказали, що просто не вивчили матеріалу. Зазвичай студенти, які вчаться, не мають проблем з іспитами.

г. Остерігайтеся того, що іспит займе весь час семінару.

Один із хороших методів, коли ви зустрічаєтеся що два тижні, – проводити іспит десь у перші 30 хвилин семінару, тоді ви зможете разом його виправити. Кожен студент бере роботу сусіда і виправляє її, коли ви читаєте відповіді. Потім до кінця заняття ви обговорюєте іспит. Це добре працює. Тоді люди відчувають, що вони не лише віддавали, але й отримували.

5. Викладання або доповнення матеріалу

Для певних частин матеріалу у якомусь випадку може знадобитися доповнення. Іноді у вас є можливість підготувати коротку лекцію, і ви робите це в кінці семінару, в кінці заняття. Але будьте обережні – не перетворюйте семінар на проповідь. Тут вступають у дію дидактичні інструкції. Використовуйте для цього лише 15 хвилин. Будьте обережні, щоб проповідь **не** зайняла цілий семінар.

6. Сократівська дискусія.

Гадаю, Сократ був першою людиною, яка дійсно знала, як провести інтелектуальну дискусію та як навчатися через дискусію. Отже, якщо ви скажете «дискусія», всі це зрозуміють, і це добре, але якщо ви хочете мати розумну назву, говоріть «Сократівська дискусія», гаразд?

Дискусія – це основний елемент семінару. Ви маєте відводити на неї більшість часу. Застосування матеріалу до служіння і розвитку характеру набагато ефективніше досягається в дискусії, ніж через лекцію (дидактичне навчання).

Пам'ятаю одну групу, в якій я викладав. Вони були розчаровані, що я не давав лекцій. Наступного разу їм було дуже незручно. Знову немає лекції. Третього разу вони мало не накинулися на мене! «Пане Байбле, чому ви не читаете нам лекції?» Через два місяці вони були дуже сердиті, що я не читав їм лекції. Через три місяці, коли курс закінчився, вони мене обійняли, розцілювали. «Ооо! Пане Байбле! Це був прекрасний курс!» «Я так виріс! Я багато чого навчився. І моя дружина дуже рада цьому». Вони побачили, що навчилися чогось без лекцій. Спочатку деяким людям це може бути дуже незручно. Не читайте лекції. Спочатку студенти вчаться вдома, а потім приходять і обговорюють це.

7. Коучинг або моделювання.

У тих сферах, де основна увага приділяється навичкам, на семінарах можна використовувати практикування під контролем, моделювання і рольову гру.

Приклад: На заняттях з «Практичного евангелізму» ми навчали людей використовувати брошуру «Чотири духовні закони». Ідея полягала в тому, щоб використовувати буклет, кажучи: «Чи не могли б Ви прочитати ось тут? Закон перший: "Бог любить вас"». Показати це олівцем і дати невіруючому прочитати, щоб він брав участь у процесі. У нас була практична зустріч. Один брат грав роль невіруючого, а другий – християнина. Студент-християнин почав розмову з невіруючим. «Який гарний день, чи не так?» – «Так, так». – «Це чудово, як Бог піклується про нас». І відкладає брошуру «Чотири духовні закони» й продовжує говорити щось своє, так і не використавши її. Я подивився на іншу пару людей, які також практикувалися. Віруючий каже невіруючому: «Будь ласка, прочитайте перший духовний закон» – і дає брошуру догори дриґом. У нас на заняттях рольова гра проходила дуже цікаво.

Ще одна сфера, де потрібна практика під контролем, – це заняття «Як вивчати Біблію» і «Передача Божого Слова». Однак загалом найбільше практика і моделювання під контролем відбувається у реальному служінні з ментором (пастором тощо).

V. ЗАГАЛЬНА ДИНАМІКА СЕМІНАРУ

«Загальна динаміка семінару» – це взаємодія між людьми і матеріалами, які вони вивчають тощо. Є кілька речей, які роблять семінар або хорошим, або не дуже.

A. Якості коуча

Хороший коуч доповнить матеріал, створить приємну атмосферу на занятті і мотивуватиме студентів. Ми сподіваємося, що завдяки проведенню у групі занять «Основи християнського життя» та відвідуванню усіх цих лідерських конференцій ви розвинули багато хороших навичок. Коуч – це ключ до успіху групи. Усе залежить від нього. Програма «Нове життя церквам» підкреслює три частини:

1. Теорія.

- а. Коуч повинен розуміти і бути добре підготовленим до семінару.

Одна справа – вивчити цей урок рік тому, і зовсім інша – підготувати урок до заняття наступного тижня. Коучу не треба бути експертом. Навчання відбувається вдома через книгу. Однак вам потрібно розуміти матеріал, щоб ви могли спрямувати дискусію на дослідження та застосування вивченого. Акцент робиться на тому, щоб допомогти студентам засвоїти матеріал і переконатися, що вони його розуміють.

- б. Коуч повинен знати усі уроки, а не тільки цей.

Розуміючи всі уроки, він може передбачити, що буде далі, а також робити зміст цілісним у міру проходження уроків.

2. Навички

- а. Здатність вести дискусію у малій групі

Ви повинні постійно повторювати свій матеріал, поки не станете фахівцем. Ви отримали багато матеріалу. У вас немає виправдання, якщо ви погано виконуєте свою роботу.

- б. Адміністративні здібності

Не всі ви будете бухгалтерами. Однак ви повинні навчитися належним чином вести відомості курсу. Це мінімум. Якщо ви не можете цього зробити, знайдіть вірного студента, який регулярно приходить і добре в цьому розбирається.

- в. Здібності до викладання

Здатність коротко пояснити істину – на противагу розширеному її поясненню. Вам не потрібно бути великим оратором чи лектором. Але ви повинні вміти читати уроки і пояснювати студентам: «Ні, це неправильно. Це не так. Це ось так. Чому? Тому що це і це, і тому що це так і так». Тому час від часу перевіряйте себе, чи можете ви насправді пояснити, що правильно, а що ні, з чим ви згодні, а з чим ні, і чому.

- г. Навички роботи з людьми

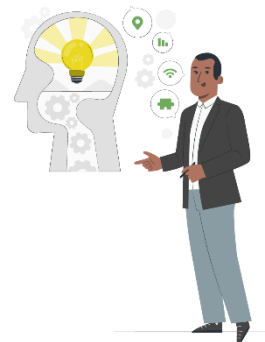
Коуч повинен знати, як працювати з людьми. Люди – це не машини. Це не фабрика. Це люди, створені за образом Бога.

Вам потрібно знати, як підбадьорювати людей. Це одна з найбільших потреб, які ми маємо, – потреба в підбадьоренні.

- д. Бути зразком для людей

В одязі, способі життя, пунктуальності, роботі відповідно до плану, в ретельній підготовці уроку. Ви повинні бути зразком. Дивлячись на вас, вони повинні справді бачити Ісуса.

Опікуватися чи наставляти. Так, саме цього Ісус хоче від вас, тож ви маєте розвивати навички і вчитися, як робити це правильно.

Отже, ми поговорили про академічні риси і навички хорошого коуча. А зараз я хочу сказати кілька слів про характер хорошого коуча.

3. Характер

- а. Коуч повинен бути духовно налаштованим.

Він повинен плекати свою любов до Бога через основні духовні дисципліни (побожне життя). Отже, у хорошого коуча завжди є якийсь маленький проєкт, спрямований на його власне духовне зростання. Якщо ви не будете постійно відкривати для себе щось нове, що дарує вам духовну радість, уся ваша програма з часом просто перетвориться на теоретичну.

- б. Любов до істини.

Коуч повинен просто навчитися любити істину Божого Слова. Він може сказати: «Я знаю, що у нашій церкві немає такої традиції, але так говорить Біблія. Біблія говорить: Підіймайте свої святі руки». Коуч повинен любити істину. Він повинен спрямовувати семінари на пошуки розуміння істини. І він повинен завершувати семінар, пояснюючи значення цих істин для нашого життя. Як ці істини впливають на наш спосіб життя.

- в. Коуч повинен мати любов до студентів.

На семінарі це проявляється в активному слуханні. Є два типи коучів: один тип любить слухати свій голос, а другий тип любить слухати голос студентів. Я був на одному занятті, де коуч запитав щось студента, той відповів. І коуч сказав, що це не зовсім правильно і цілих двадцять п'ять хвилин виправляв відповідь студента. Потім коуч запитав: «А що думають інші?» Звичайно, ніхто нічого не думав, тому що нікому не хотілося, щоб йому двадцять п'ять хвилин говорили, що він неправий. Отже, виявляйте свою любов через активне слухання.

Покажіть свою любов, уникаючи засудження. «Що з ним таке? Він постійно приходив на заняття неголений». Не засуджуйте, коли хтось відповідає неправильно. Показуйте свою любов, будьте доступні до студентів перед заняттям і після нього.

- г. Характер коуча виявляється у його дисципліні.

Підготовка уроку вимагає дисципліни. Ви думаєте, що цей рік був важким. Наступного року ви підійдете до мене і скажете: «Пане Байбле! Минулого року було так легко! А зараз я маю вчитися сам, а також вчити і готуватися до групи». Для цього потрібен час і дисципліна.

- д. Наполегливість.

Одна справа – почати навчальний курс, інша – довести його до кінця. Один негативний приклад. У нас є один хороший брат, у якого, здається, просто немає дару бути коучем. Протягом останніх трьох років він кожної осені розпочинав кілька гарних груп. Взимку половина студентів покидала навчання. Навесні йшли ще кілька. З цих груп студентів у нього зазвичай лишалося троє в одній групі, двоє в другій, десь п'ятеро у третій. Замість того щоб зростати і збільшуватися, його служіння рухається у зворотному напрямку. Він починає з великого, а потім закінчує маленьким – дуже, дуже маленьким навесні. Скажу вам, що це не була ідея Авраама. Він мав на увазі дещо інше. Ідея полягала радше в тому, щоб мати одну групу з п'ятьма студентами, потім десять, потім дві групи.

- е. Коуч повинен мати дух навчання.

Просто пам'ятайте, що ви будете вчитися разом зі своїми студентами. Багато разів студенти приходили до мене зі словами: «Пане Байбле! Я думав, що багато чого дізнався, коли вчився, але тепер, коли я викладаю, я дізнаюся набагато більше, ніж тоді, коли вперше проходив цей курс». Тож пам'ятайте, що ви – такий самий учень, як і вони, і часом нагадуйте про це своїм студентам. Скажіть: «Це був чудовий вечір для мене. Друзі, ви дуже допомогли мені сьогодні ввечері, тому що ми з дружиною думали і молилися про деякі питання, і коли ви обговорювали це, мені все стало зрозуміло».

Б. Хвала і молитва

Якщо якості лідера є нашою відповідальністю, то хвала і молитва допомагають нам сфокусувати свою увагу на Богові і Його відповідальності. У Бога є обов'язки. Вам краще повірити в це! У всій Біблії Бог давав обітницю. Він робив для людей всілякі особливі речі. І Він обіцяв, що знову це робитиме. Він робив це не лише для людей у Старому Завіті. Він робив це не лише для людей у Книзі Дії Апостолів. Бог сказав, що Він побудує Свою церкву і ворота пекла її не здолають. Ви маєте повне право сказати: «Боже, послухай-но. Ворота пекла зараз реально тиснуть, тож або Ти щось зробиш, або зі мною буде

покінчено. Тобі вирішувати! Або я дуже скоро побачу Тебе на небесах, або Ти маєш зробити щось, щоб допомогти мені».

Ви повинні навчити своїх студентів і показати їм приклад, як молитися з вірою і довірою, що Бог буде діяти на їхній стороні.

В. Кількість студентів у групі

Як правило, ідеальна кількість студентів у групі від шести до дванадцяти людей. Дванадцять – це максимум. Зазвичай, коли вас чотирнадцять, ви не можете сісти навколо столу, і важко вести змістовну дискусію. Часто буває, що одна людина сидить десь сама, не бере участі в обговоренні, і є брат, який говорить без увагу.

Менше восьми – це нормально. Проте якщо менше трьох, то стає складніше. У вас троє студентів: один не прийшов, один з двох, що прийшли, не підготувався...у вас буде дуже «цікава» дискусія.

Формат «один на один» теж прийнятний, але тоді заняття стає більш наставницьким і втрачається цінність групової дискусії.

Г. Розташування студентів

Завжди намагайтеся сидіти у колі або навколо столу, щоб студенти бачили одне одного.

Приклад: Якось я був у групі в церкві, і люди сиділи рядами. Люди, які хотіли брати участь, сиділи у першому ряду. Люди, які не хотіли нічого говорити, сиділи в останньому ряду. Я сидів позаду, і я не бачив обличчя людей! Я був лише гостем і нічого не бачив. Зрештою, вони звернулися до мене: «Пане Байбле, не могли б ви сказати кілька слів?» Я сказав: «Так. Встаньте, будь ласка. Візьміть, будь ласка, оту лавку і поставте її сюди. Поверніть її. Поставте її тут. А ви двоє, поверніть її». І ми зробили коло. Потім я подивився на пастора і сказав: «Перепрошую, не хвилюйтеся. Ми потім поставимо все на місце». І коли ми почали розмовляти, я запитав: «Правда, так краще? Тепер ми можемо бачити одне одного». «Так!» Усі погодилися, що так було набагато краще.

Коли люди сидять одне за одним, вони почуваються людьми другого чи третього сорту. «Ну, я не дуже добре вивчив урок. Краще не сідати дуже близько до коуча». Або: «Ой, я не виконав домашнього завдання цього тижня. Краще сісти десь у куточку. Може, він не дуже мене питатиме». Сидіти рядами підходить для лекцій, а не для навчання методом семінарів. Тому **завжди** намагайтеся сидіти у колі.

ПІДСУМОК

Дозвольте сказати, що якщо ви хочете стати гарним коучем, тут у вас є вся інформація. Вивчайте її, практикуйте її, повторюйте і запам'ятовуйте її. Станьте фахівцем! Це те, що нам потрібно. Фахівцем Нового життя! Ви зможете!

Благословень вам, любі друзі!

Практичне завдання

Виконано

- Перед тим як вести наступний дискусійний семінар, перегляньте його і визначте його цілі. Запишіть усі цілі семінару (свої теж) на одній стороні аркуша. Також запишіть, яким, на вашу думку, є акцент цього дискусійного семінару (теоретичні знання, навички, дискусія тощо). Робіть так для кожного семінару.

- Після проведення семінару оцініть себе за такими запитаннями:

Чи досягнув мій семінар усіх п'яти цілей:

Підзвітність так / певною мірою / ні

Як мені потрібно готуватися у цій сфері, щоб наступного разу зробити краще, ніж цього тижня?

Мотивація та заохочення так / певною мірою / ні

Як мені потрібно готуватися у цій сфері, щоб наступного разу зробити краще, ніж цього тижня?

Оцінка так / певною мірою / ні

Як мені потрібно готуватися у цій сфері, щоб наступного разу зробити краще, ніж цього тижня?

Роз'яснення або доповнення так / певною мірою / ні

Як мені потрібно готуватися у цій сфері, щоб наступного разу зробити краще, ніж цього тижня?

Практичне застосування. так / певною мірою / ні

Як мені потрібно готуватися у цій сфері, щоб наступного разу зробити краще, ніж цього тижня?
